

[Miljøministeren]

under visse bestemte forudsætninger, sådan som det fremgår af brevet, som jeg gerne ville sende, og som jo altså ligger i udvalget, og som vi derfor kan drøfte. Jeg har fremlagt brevet i udvalget, for at der ikke skal være nogen myter i denne sag. Det lægger jeg faktisk en hel del vægt på.

Jeg kan nok ikke komme det nærmere i dag. Det er sådan, jeg selv har følt, og det er derfor, jeg også har fremskyndet ansøgningen, sådan at vi får drøftelsen nu og ikke i efteråret eller til foråret eller senere. Det var, for at virksomhederne kunne få den sikkerhed for, at de vil få en tilladelse, som der villø ligge i et brev. Så er der så mange ting, der ikke efterfølgende kan ventes, f.eks. at der er nogle, der er i dårligt humør en dag, og derfor er der pludselig en anden holdning og sådan noget, det kommer så ikke til at spille ind.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg sige, at hvis jeg har udtrykt mig sådan, så er det almindelig dårlig udtryksform. Naturligvis gives det her under forudsætning af, at udvalgsbehandlingen viser sig ikke at afsløre nye ting. Ellers ville udvalgsbehandlingen være helt tåbelig, og det synes jeg bestemt ikke den er i Miljø- og Planlægningsudvalget. Det ville dels være dumt af mig, dels ville det også være urigtigt af mig at sige, at jeg følte det. Jeg mener, det er meget vigtigt at få den drøftelse også i Miljø- og Planlægningsudvalget, så vi, om jeg så må sige, afslutter på en ordentlig og gennearbejdet facon. Det er det, der har været meningen med redegørelsen. Og når sagen også drøftes her i salen, er det selvfølgelig, fordi den har en lidt bredere offentlig interesse end blot for Miljøudvalgets medlemmer.

Ja, jeg har jo mange fornøjelser ved det arbejde, jeg har i øjeblikket, og som jeg er utrolig glad for. En af de helt specielle fornøjelser er selvfølgelig hr. Knud Linds ordførertaler. Det må jeg jo nok sige.

Jeg må sige i forbindelse med Fremskridtspartiets ændringsforslag om genlovsændringen, at når vi bl.a. ikke stemte for Fremskridtspartiets forslag, var det, fordi vi ikke på nuværende tidspunkt ville binde os til præcis den løsning. Vi er ikke sikre på, at det er den rigtige løsning. Det er rigtigt, det er den, der er på bordet i EF i øjeblikket, men i en lang række sammenhænge har Danmark altså en anden opfattelse end de øvrige EF-lande, og vi forsøger na-

turligvis at påvirke de andre EF-lande til at indtage vore standpunkter. Det kan godt være, at hr. Knud Lind mener, at det bør Danmark ikke gøre, men det mener jeg oplagt at vi bør.

Jeg skal så beklage, at nogle enkelte udsagn fra min side giver anledning til en fortsat debat, men vi er jo heller ikke så langt fremme på dagen endnu.

Jeg vil godt sige til hr. Knud Lind, at jeg ikke forsøger at omgå sandheden. Jeg var godt klar over, at det var et godt stykke tid siden, at Sukkerfabrikkerne havde indsendt ansøgningen, jeg var også udmærket godt klar over, at det var 5 måneder, hr. Knud Lind. Jeg har allerede prøvet at forklare hr. Knud Lind – men jeg har jo ikke stort held med mine forklaringer til hr. Knud Lind – at faktisk sker der det, at når man indsender en ansøgning, er det ikke altid, at de tilstrækkelige oplysninger er der, og jeg bliver nødt til at sige til hr. Knud Lind, at det varede altså en rum tid, inden vi fik de tilstrækkelige oplysninger. Sådan er det, og det ved alle, inklusive virksomheden.

Det gjorde sådan set ikke noget, for vi har jo fået dem så betids, at vi kan nå at få en fornuftig diskussion her. På et tidspunkt måtte vi presse lidt på for at få oplysningerne, hvis vi skulle nå at få denne redegørelse frem, og så fik vi dem naturligvis også, sådan at vi kunne viderebehandle sagen. Det er grunden til, at det har taget et stykke tid. Det er faktisk ikke myndighedernes skyld, det var, fordi det tog noget tid med at få de oplysninger, vi skulle have frem. Så kan hr. Knud Lind sige, at det var nogle åndssvage oplysninger, som det offentlige ville have; det er hr. Knud Linds almindelige holdning til den offentlige sektor. Den har jeg ikke stor lyst til at bruge tid på at kommentere.

Om man skal have en særlig lovgivning eller ej, det kan man da diskutere. Nu har vi altså en særlig lovgivning her i landet, og sådan er det. Men jeg kan sige til hr. Knud Lind, at uanset om vi ikke havde haft en særlovgivning og denne her lov var inde i forbindelse med miljøbeskyttelsesloven, så havde det været nøjagtig samme procedure, vi havde valgt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Undskyldninger er der jo nok af. Men det konkrete spørgsmål den 9. maj 1989 var: »Hvornår fik ministeren ansøgningen fra Suk-